

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio. 446.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πάλιν τῷ νόμῳ ζῆται, ὡς εἰς αὐτοὺς
καὶ πάλιν τῷ νόμῳ αὐτῶν παιδαγωγη-
θέντων, ἐξ αὐτῶν πάλιν τελείων
δογματῶν μαρτυρίας ὑπερέβηκεν,
ἕως γὰρ ἀπέειπε Πάυλος τὸν νεο-
γνόν, τοῦ κυρίου λαόν, ὡς ἄνθρωπον
ἑξ ἑσθίας τῆς νόμου ὑπερόπτητος, ὡς ἀδελφῶν
τῶν τελειότητων.

Παλλάδιῳ. υμψ.

λαϊδορίας.

Εἰ μὴ εὐεῖς ὑπὸ βρωμάτων, τί κρεώ-
φαγεῖς λοιδορίας. καλὸν γὰρ ἐκεί-
νων ἐμφορεῖσθαι, ἢ ταύταις ἐβηλί-
σθαι. εἰ δὲ τῷ μὴ ἀπέχη, ταῖς
δὲ μολύνῃ, ὅσκιος πρὶ μικρῶν περ-
συχρήσῃ, καὶ πλείστα βλασφη-
μοῦσι.

Ἀντιόχῳ. υμζ.

πυγμ.

Εἶδει μὲν ἅπαντας τοὺς κυρίῳ τῷ
θεῷ ἡμῶν ἱερουργοὺς, καὶ ἐκκλησίας
ὑπερρεσίας ἐν τεταγμένῳ, πάλιν ἀλλή-
λων λυγρῶν ἐρεῖς τε καὶ μαριώδεις ἀμ-
φιβολίας, ἀλλὰ μὴ αὐτοῦς ἐπέρωθεν
ἐραυτίζεσθαι πάλιν ἑαυτῶν συνηρείας.
ἀλλ' ἐπειδή ὡς εἰς μόνον ἐλέησαν, οὐ
ὀφθαλμοῦ, καὶ κείνην κείνησιν ἀγαπῶν
τῶν ἐκκλησιῶν, παρ' ἧς δαψύστερα
δέχονται, θεὸν τῶν κοιλίων ἡγουμένους.
δι' ἧς καὶ τὸ θεῖον βλασφημεῖται, καὶ
σεβάσμιον ὄνομα τῷ δευτέρῳ κρείττονων
ἀμελοῦσι, καὶ οὐδὲ λόγον τὸν τυχεῖα
ποιούσιν. ἰσθ' ἡμαρτίας, ὡς τὸ εἰρη-
μῶν παρὰ τοῦ ἐναρέτου Ἰερανοῦ, καὶ
ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ ἐν τῆς θείας ἔχει ἡρα-
φῆς τῶν ἀποστόλων. οὐ γὰρ ὁ ἀπόστο-
λος Φίλιππος, ὁ ἐν τοῖς δεκάδου κα-
ταληρόμενος, ἀλλ' ὅστις τῷ ἐπὶ τῷ
μετὰ τοῦ ἀριστέως καὶ ἀρχιεπιστοῦ
τῷ καλλιπικῶν μαρτύρων Στεφάνῳ
ὑπελεγείσθαι ὡς τῶν τῶν χειρῶν οἰ-
κονομῶν, ἕως ἐστὶν ὁ καὶ τὸν Εὐνοῦχον
βαπτίσας, καὶ τὸν Σίμωνά κατηχη-
σας.

χυρῶν.

errore sibi fingeabant) idcirco ad confir-
mandos & permouendos eorum, quos in
disciplinam acceperat, animos, Legis ope-
ra utitur, nimirum ab ea perfectorum dog-
matum testimonia petens. Ad hunc mo-
dum Paulus nouum ac recens ortum Do-
mini populum lacte irrigat, dum per Legis
puerilitatem sapienter ei perfectam do-
ctrinam tradit.

Palladio. 446.

Si à cibis abstinēs, quid conuitiis & ma-
ledictis tanquam carnibus vesceris? Præ-
stiterat enim illis ingurgitari, quàm his
contaminari. Quòd si ab illis abstinens,
his inficeris & conspurcaris, ei similis es,
qui nonnihil precatur, magna autem ex
parte Deum impiis & contumeliosis vo-
cibus incescit.

Antiocho. 447.

Oportebat quidem omnes qui Domini
Dei nostri cultui consecrati, atque ad Eca-
clesiæ ministerium destinati sunt, mutuas
suas contentiones ac furiosas controuer-
sias comprimere, non autem ipsos aliunde
patrocinia sua ceterrogare. Quoniam autē
ad stipendia duntaxat oculos coniectos
habent, sanctioremque eam Ecclesiam esse
ducunt, à qua uberiorem victus copiam
accipiunt (ventrem videlicet pro Deo ha-
bentes, causamque cur diuinum ac vene-
ratione prosequendum nomen blasphemis
vocibus laceretur, præbentes:) melio-
rum autem rerum curam abiiciunt, nec
vel tantulam earum rationem habent, il-
lud scito, vir admirabili virtute prædite, id
quod à probo viro Hierone dictum est, &
verum esse, ac diuinæ Scripturæ testimo-
nio confirmari. Neque enim Philippus A-
postolus, qui inter duodecim recensetur,
verum vnus ex septem illis, qui cum stre-
nuo ac virtute præstanti, & palmariorum
martyrum duce Stephano ad viduarum
curâ gerendam asciti sunt, ille est, qui &
Eunuchum Baptismo donauit, & Simonē
Christiana fide imbuit.